

Asia C-307/22

**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä**

Jättämispäivä:

10.5.2022

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Bundesgerichtshof (liittovaltion ylin tuomioistuin, Saksa)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

29.3.2022

Vastaja ja Revision-asian valittaja:

FT

Kantaja ja Revision-asian vastapuoli:

DW

Pääasian kohde

DW:n nostama kanne, jossa vaaditaan, että hänelle luovutetaan maksutta jäljennös häntä koskevista potilasasiakirjoista, jotka vastaajana olevalla hammaslääkärillä FT on.

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeusperusta

Unionin oikeuden ja erityisesti asetuksen (EU) 2016/679 15 artiklan 3 kohdan tulkinta. Ennakkoratkaisupyynnö esitetään SEUT 267 artiklan nojalla.

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko yleisen tietosuojasetuksen 15 artiklan 3 kohdan ensimmäistä virkettä, luettuna yhdessä asetuksen 12 artiklan 5 kohdan kanssa, tulkittava siten, että rekisterinpitäjän (tässä tapauksessa hoitavan lääkärin) ei ole annettava rekisteröidylle (tässä tapauksessa potilaalle) maksutta ensimmäistä jäljennöstä rekisterinpitäjän käsittelemistä rekisteröidyn henkilötiedoista, kun rekisteröity ei

pyydä jäljennöstä yleisen tietosuoja-asetuksen johdanto-osan 63 perustelukappaleen ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetussa tarkoituksessa eli voidakseen pysyä perillä henkilötietojensa käsittelyn lainmukaisuudesta ja tarkistaa sen vaan eri tarkoituksessa, jolla ei ole yhteyttä tietosuojaan mutta joka on laillinen (tässä tapauksessa sen tarkistaminen, voiko hän esittää vahingonkorvausvaatimuksia potilassuojalainsäädännön nojalla)?

2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

a) Voidaanko myös ennen yleisen tietosuoja-asetuksen voimaantuloa annettua jäsenvaltion kansallista säännöstä pitää yleisen tietosuoja-asetuksen 23 artiklan 1 kohdan i alakohdan mukaisena rajoituksena, jota sovelletaan yleisen tietosuoja-asetuksen 15 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä virkkeessä, luettuna yhdessä asetuksen 12 artiklan 5 kohdan kanssa, säädettyyn oikeuteen saada maksutta jäljennös rekisterinpitäjän käsittelemistä henkilötiedoista?

b) Jos toisen kysymyksen a alakohtaan vastataan myöntävästi: Onko yleisen tietosuoja-asetuksen 23 artiklan 1 kohdan i alakohtaa tulkittava siten, että säännöksessä tarkoitetut muille kuuluvat oikeudet ja vapaudet kattavat myös tällaisten muiden intressin välttyä yleisen tietosuoja-asetuksen 15 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetun jäljennöksen antamiseen liittyviltä kuluilta ja muulta jäljennöksen antamiseen liittyvältä vaivalta?

c) Jos toisen kysymyksen b alakohtaan vastataan myöntävästi: Voidaanko yleisen tietosuoja-asetuksen 23 artiklan 1 kohdan i alakohdan mukaisena rajoituksena, jota sovelletaan asetuksen 15 artiklan 3 kohdan ensimmäisestä virkkeestä, luettuna yhdessä asetuksen 12 artiklan 5 kohdan kanssa, ilmeneviin velvollisuuksiin ja oikeuksiin, pitää kansallista säännöstöä, jonka mukaan lääkärin ja potilaan välisessä suhteessa lääkäriellä on yksittäistapauksen olosuhteista riippumatta aina, kun lääkäri antaa potilaalle jäljennöksen potilasasiakirjoissa olevista potilaan henkilötiedoista, oikeus saada potilaalta korvaus tästä aiheutuneista kuluista?

3. Jos ensimmäiseen kysymykseen ja toisen kysymyksen a, b tai c alakohtaan vastataan kieltävästi: Kattaako yleisen tietosuoja-asetuksen 15 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetty oikeus lääkärin ja potilaan välisessä suhteessa potilaan oikeuden saada jäljennös kaikista potilasasiakirjojen osista, joihin sisältyy potilaan henkilötietoja, vai annetaanko kyseisessä säännöksessä oikeus ainoastaan jäljennökseen potilaan henkilötiedoista sinänsä, jolloin tietoja käsittelevä lääkäri voi päättää, millaisen koosteen henkilötiedoista hän toimittaa kyseiselle potilaalleen?

Unionin oikeussäännöt, joihin viitataan

Luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta 27.4.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679 (yleinen

tietosuoja-asetus), 12 artiklan 5 kohta, 15 artiklan 3 kohdan ensimmäinen ja kolmas virke, 23 artiklan 1 kohta ja erityisesti sen i alakohta; asetuksen johdanto-osan 63 perustelukappale ja erityisesti sen ensimmäinen virke

Kansalliset oikeussäännöt, joihin viitataan

Saksan siviililaki (Bürgerliches Gesetzbuch, jäljempänä BGB)

630f § ("Hoitotietojen kirjaaminen")

"(1) Hoidon antaja on hoidon todentamiseksi laadittava hoitoon välittömässä olevassa ajallisessa yhteydessä potilasasiakirjat paperilla tai sähköisessä muodossa. – –

(2) Hoidon antajan on merkittävä potilasasiakirjoihin kaikki annettuun ja tulevaan hoitoon liittyvät lääketieteellisesti merkitykselliset toimenpiteet ja niiden seuraukset, erityisesti anamneesi, diagnoosit, tutkimukset, tutkimusten tulokset, löydökset, hoitotoimenpiteet ja niiden vaikutukset, leikkaukset ja niiden vaikutukset, suostumukset ja ilmoitukset. Lähetteet on myös otettava potilasasiakirjoihin.

(3) Hoidon antajan on säilytettävä potilasasiakirjat kymmenen vuoden ajan hoidon loppumisesta, ellei muissa säännöksissä säädetä eri säilytysajoista."

630g § ("Mahdollisuus tutustua potilasasiakirjoihin")

"(1) Potilaalle on pyynnöstä annettava viipymättä mahdollisuus tutustua kaikkiin häntä koskeviin potilastietoihin, ellei merkittävät hoitoon liittyvät perusteet tai muut kolmansien merkittävät oikeudet ole esteenä asiakirjoihin tutustumiselle. – –

(2) Potilas voi pyytää myös sähköisiä jäljennöksiä potilasasiakirjoista. Potilaan on korvattava hoidon antajalle tästä aiheutuvat kulut.

—"

Lyhyt kuvaus tosiseikoista ja menettelystä

- 1 DW vaatii, että FT antaa hänelle maksutta jäljennöksen kaikista häntä koskevista potilasasiakirjoista, jotka FT:llä on. FT, joka asuu Saksassa, on hammaslääkäri. DW kävi hänen vastaanotollaan hoidossa. DW katsoo, että FT suoritti hoitotoimenpiteet virheellisesti. FT katsoo, että hänen on annettava DW:lle jäljennös potilasasiakirjoista vain kulukorvausta vastaan.
- 2 DW:n kante hyväksyttiin Amtsgerichtissä (alioikeus). Landgericht (aluetuomioistuin) hylkäsi FT:n valituksen Amtsgerichtin tuomiosta. Landgerichtin mukaan yleisen tietosuoja-asetuksen 15 artiklasta ilmenevää DW:n oikeutta ei ole tässä asiassa suljettu pois sillä perusteella, että DW on pyytänyt

tietojen luovuttamista sen selvittämiseksi, onko hänellä oikeus vahingonkorvaukseen potilassuojalainsäädännön nojalla. FT on tehnyt ennakkoratkaisua pyytävään tuomioistuimeen Revision-valituksen, jossa hän edelleenkin vaatii kanteen hylkäämistä. Revision-valitukseen annettava ratkaisu riippuu siitä, onko valituksen käsitellyt tuomioistuin tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on katsonut, että kanne on perusteltu – kuten DW väittää – yleisen tietosuoja-asetuksen säännösten perusteella. Tässä yhteydessä on tulkittava kyseisen asetuksen säännöksiä ja erityisesti sen 15 artiklan 3 kohtaa.

Lyhyt esitys ennakkoratkaisupyyntöjen perusteluista

- 3 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin huomauttaa, että kansallisen lainsäädännön eli BGB:n 630f ja 630g §:n mukaan FT:llä ei ole velvollisuutta antaa DW:lle maksutta jäljennöksiä häntä koskevista potilasasiakirjoista.
- 4 DW:llä voi kuitenkin olla suoraan yleisen tietosuoja-asetuksen 15 artiklan 3 kohdan, luettuna yhdessä asetuksen 12 artiklan 5 kohdan kanssa, perusteella oikeus saada tällainen jäljennös maksutta. Tämä asia kuuluu yleisen tietosuoja-asetuksen ajalliseen ja aineelliseen soveltamisalaan. Kyseisen asetuksen 15 artiklan 3 kohdan ensimmäisestä ja toisesta virkkeestä, luettuna yhdessä asetuksen 12 artiklan 5 kohdan kanssa, ilmenee, että rekisterinpitäjän on annettava ensimmäinen jäljennös henkilötiedoista, joita se on käsitellyt, rekisteröidylle lähtökohtaisesti maksutta.

Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys

- 5 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin tiedustele ensimmäisellä kysymyksellään, onko yleisen tietosuoja-asetuksen 15 artiklan 3 kohdan ensimmäistä virkettä, luettuna yhdessä asetuksen 12 artiklan 5 kohdan kanssa, tulkittava siten, että rekisterinpitäjän ei ole annettava rekisteröidylle maksutta ensimmäistä jäljennöstä rekisterinpitäjän käsittelemistä rekisteröidyn henkilötiedoista, kun rekisteröity ei pyydä jäljennöstä kyseisen asetuksen johdanto-osan 63 perustelukappaleen ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettussa tarkoituksessa eli voidakseen pysyä perillä henkilötietojensa käsittelyn lainmukaisuudesta ja tarkistaa sen, vaan eri tarkoituksessa, jolla ei ole yhteyttä tietosuojaan mutta joka on laillinen (tässä tapauksessa vahingonkorvauksen vaatimiseksi potilassuojalainsäädännön nojalla).
- 6 Yhtäältä voidaan tulkita, että oikeutta tietojen saamiseen ei ole yleisen tietosuoja-asetuksen 15 artiklan 3 kohdan ensimmäisen virkkeen, luettuna yhdessä asetuksen 12 artiklan 5 kohdan kanssa, perusteella, kun pyynnöllä pyritään tarkoitukseen, jolla ei ole yhteyttä tietosuojaan – eli esimerkiksi, kuten tässä tapauksessa, kun tietopyyntöä perustellaan sellaisella intressillä, että tiedot tarvitaan potilassuojalainsäädännön mukaiseen vahingonkorvausoikeuteen vetoamisen valmistelemiseksi.

- 7 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin suhtautuu epäilevästi tähän tulkintaan. Yleisen tietosuoja-asetuksen 15 artiklan mukaisilla rekisteröidyn oikeuksilla ja rekisterinpitäjän velvollisuuksilla pyritään tosin siihen, että rekisteröity voi pysyä perillä tietojen käsittelystä ja tarkistaa sen lainmukaisuuden (ks. myös unionin tuomioistuimen tuomio 20.12.2017, Nowak, C-434/16, EU:C:2017:994, 57 kohta, jossa tulkitaan yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24.10.1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY 12 artiklan a alakohtaa). Yleisen tietosuoja-asetuksen 15 artiklan sanamuodon mukaan kyseisen säännöksen mukaiset oikeudet ja velvollisuudet eivät kuitenkaan riipu edellä mainittua suojelutarkoitusta vastaavista rekisteröidyn esittämisestä perusteluista eikä kyseisessä artiklassa edellytetä, että rekisteröity perustelisi tietojen ja jäljennöksen antamista koskevan pyyntönsä.
- 8 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin tulkitsee siis, että unionin lainsäätäjän tarkoituksena on ollut jättää lähtökohtaisesti rekisteröidyn päätettäväksi, vetoaako hän yleisen tietosuoja-asetuksen 15 artiklan mukaisiin oikeuksiinsa ja millä perusteilla hän niin tekee. Tätä tulkintaa tukee myös se, että rekisteröity voi pysyä perillä tietojen käsittelystä ja tarkistaa sen lainmukaisuuden myös silloin, kun hänelle annetaan tietoja ja toimitetaan asiakirjojen jäljennöksiä yleisen tietosuoja-asetuksen 15 artiklan nojalla, kun hän on pyytänyt tietojen luovuttamista eri perusteella, eli kyseisen säännöksen tavoitteeseen voidaan viime kädessä päästä rekisteröidyn esittämisestä perusteluista riippumatta. Näin ollen ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo, että yleisen tietosuoja-asetuksen 15 artiklan 3 kohdan nojalla esitettyä pyyntöä saada jäljennös käsitellyistä tiedoista ei – vaikka tietopyyntöä ei ole perusteltu säännöksen suojelutarkoituksella – voida pitää kyseisen asetuksen 12 artiklan 5 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitettulla tavalla ilmeisen perusteettomana tai kohtuuttomana.
- 9 Tällaista pyyntöä ei voida pitää myöskään oikeuden väärinkäyttönä. Unionin tuomioistuin on tosin 26.2.2019 antamassaan tuomiossa N Luxembourg 1 ym., (C- 115/16, C- 118/16, C- 119/16 ja C- 299/16, EU:C:2019:134, 98, 102 ja 124 kohta) todennut, että yleisestä oikeusperiaatteesta, jonka mukaan unionin oikeuteen ei voida vedota vilpillisesti tai väärinkäytöstarkoituksessa, seuraa, että jäsenvaltion on evättävä unionin oikeuden säännöksiin perustuva etu silloin, kun näihin säännöksiin ei vedota niiden tavoitteiden toteuttamiseksi vaan unionin oikeuden mukaisen edun saamiseksi silloin, kun tämän edun saamisen edellytykset täyttyvät vain muodollisesti. Väärinkäytön kaltaisen käytännön osoittaminen edellyttää yhtäältä sellaista objektiivisten olosuhteiden kokonaisuutta, josta ilmenee, että vaikka unionin säännöstössä vahvistettuja edellytyksiä on muodollisesti noudatettu, säännöstöllä tavoiteltua päämäärää ei ole saavutettu, ja toisaalta sellaista subjektiivista osatekijää, joka koskee tahtoa saada unionin säännöstöstä johtuva etu toteuttamalla keinotekoisesti edellytykset tämän edun saamiseksi. Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo, että nämä kaksi edellä mainitussa tuomiossa mainittua edellytystä eivät täyty tässä asiassa vain sillä perusteella, että DW ei ole perustellut yleisen tietosuoja-asetuksen 15 artiklan

3 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaista pyyntöään saada jäljennös käsitellyistä tiedoista kyseisen säännöksen suojelutarkoituksella.

- 10 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo, että myöskään unionin tuomioistuimen 17.7.2014 antamasta tuomiosta YS ym. (C- 141/12 ja C- 372/12, EU:C:2014:2081, 45 ja 46 kohta) ei ilmene muuta. Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo, että mainitussa asiassa oli kyse tiedonsaantioikeuden kohteen määrittämisestä, kun otetaan huomioon tämän oikeuden suojelutarkoitus, ja erityisesti siinä ratkaistiin, voiko tietosuojaoikeudellinen tiedonsaantioikeus kattaa päätöksen valmisteluun liittyvään hallinnolliseen asiakirjaan sisältyvän oleskeluluvan myöntämistä koskevan oikeudellisen arvioinnin. Nyt käsiteltävässä asiassa on sitä vastoin ratkaistava, voivatko tietopyynnön perustelut, jotka eivät liity tietosuojasäännöksen suojelutarkoitukseen, vaikuttaa siihen, onko pyyntö perusteltu.

Toinen ennakkoratkaisukysymys

- 11 Toisen ennakkoratkaisukysymyksen eri alakohdissa ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin tiedustelee, miten kansallisessa lainsäädännössä säädettyä kustannustenjakoa, jossa potilaan on maksettava kulut, on tulkittava yleisen tietosuoja-asetuksen valossa. Tältä osin on tulkittava kyseisen asetuksen 23 artiklan 1 kohtaa. Kyseisessä säännöksessä säädetään, että rekisterinpitäjään sovellettavassa jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan lainsäädäntötoimenpiteellä rajoittaa muun muassa kyseisen asetuksen 12–22 artiklassa säädettyjen oikeuksien ja velvollisuuksien soveltamisalaa, jos kyseisessä rajoituksessa noudatetaan keskeisiltä osin perusoikeuksia ja -vapauksia ja se on välttämätön ja oikeasuhteinen toimenpide, jotta voidaan taata jokin kyseisen asetuksen 23 artiklan 1 kohdan a–j alakohdan mukaisista tavoitteista.
- 12 Tältä osin FT vetoaa yleisen tietosuoja-asetuksen 23 artiklan 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettuun tavoitteeseen, jona on muille kuuluvien oikeuksien ja vapauksien suojeleminen, ja väittää, että BGB:n 630g §:n 2 momentin toisessa virkkeessä säädetty kustannustenjako on välttämätön ja oikeasuhteinen toimenpide, jolla suojataan hoitavan (hammas)lääkärin oikeutettuja intressejä.

Toisen kysymyksen a alakohta

- 13 Tällä kysymyksellä tiedustellaan, onko yleisen tietosuoja-asetuksen mainittujen säännösten valossa arvioitava myös kansallisia säännöksiä, jotka – kuten tässä tapauksessa BGB:n 630g § – on annettu ennen kyseisen asetuksen voimaantuloa.

Toisen kysymyksen b alakohta

- 14 Jos toisen kysymyksen a alakohtaan vastataan myöntävästi ja BGB:n 630g §:ää on siis arvioitava muun muassa yleisen tietosuoja-asetuksen 23 artiklan 1 kohdan valossa, on tulkittava tarkemmin 23 artiklan 1 kohdan i alakohtaa.

- 15 BGB:n 630g §:ssä säädetyssä kustannustenjaossa otetaan huomioon hoitavan tahon taloudelliset intressit ja – FT:n mukaan – myös se seikka, että on syytä välttää sitä, että potilaat pyytäisivät perusteettomasti potilasasiakirjoja tutustuttavakseen. On siis kysyttävä, onko yleisen tietosuoja-asetuksen 23 artiklan 1 kohdan i alakohdan tulkittava siten, että säännöksessä tarkoitettujen muille kuuluvien oikeudet ja vapaudet kattavat myös tällaisten muiden intressin välttämiseksi kyseisen asetuksen 15 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua jäljennöksen antamiseen liittyviltä kuluilta ja muulta jäljennöksen antamiseen liittyvältä vaivalta.
- 16 On kuitenkin riidanalaista, voivatko myös taloudelliset intressit kuulua yleisen tietosuoja-asetuksen 23 artiklan 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettujen muille kuuluvien oikeuksien ja vapauksien käsitteen soveltamisalaan.

Toisen kysymyksen c alakohda

- 17 Jos BGB:n 630g §:n 2 momentin toisessa virkkeessä säädettyä on pidettävä hyväksyttävänä rajoituksena, jota sovelletaan yleisen tietosuoja-asetuksen 15 artiklan 3 kohdan ensimmäisen virkkeen, luettuna yhdessä kyseisen asetuksen 12 artiklan 5 kohdan ensimmäisen virkkeen kanssa, mukaisesti hoidon antajan velvollisuuksiin potilasta kohtaan, seuraisi tästä, että potilaan olisi kannettava kustannukset, joita hoidon antajalle aiheutuu kyseisen asetuksen 15 artiklan 3 kohdan ensimmäisen virkkeen nojalla annettavan tietojäljennöksen antamisesta, myös ensimmäisen jäljennöksen osalta yksittäistapauksen olosuhteista riippumatta aina eli erityisesti riippumatta siitä, kuinka paljon jäljennöksen antamisesta tosiasiallisesti aiheutuu kustannuksia.
- 18 Näin ollen on esitettävä toisen kysymyksen c alakohdassa esitetty kysymys siitä, voidaanko tällaista alakohdaista poikkeusta – tässä tapauksessa potilasasiakirjojen antamista koskevaa poikkeusta hoidonantajan ja potilaan välisen suhteen alalla – pitää yleisen tietosuoja-asetuksen 23 artiklan 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettuna välttämättömänä ja oikeasuhteisena toimenpiteenä. Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin tiedustelee erityisesti, pysytäänkö BGB:n 630g §:ssä säädetyllä rekisteröidyn oikeuksien rajoituksella sen harkintavallan rajoissa, joka kansalliselle lainsäätäjälle on jätetty yleisen tietosuoja-asetuksen 23 artiklan 1 kohdassa.
- 19 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin tulkitsee, että välttämättömyyttä ja oikeasuhteisuutta koskevasta vaatimuksesta seuraa, että yleisen tietosuoja-asetuksen 23 artiklan 1 kohdan mukaisessa rajoitusta koskevassa säännöstössä on lähtökohtaisesti jätettävä tilaa yksittäistapauksen olosuhteiden huomioon ottamiselle.
- 20 Tällaisesta ei kuitenkaan säädetä BGB:n 630g §:n 2 momentin toisessa virkkeessä. Kyseisessä säännöksessä säädetään ehdottomasta alakohdaisesta poikkeuksesta (hoitoa koskevien asiakirjojen antamista potilaalle koskeva poikkeus). Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo, ettei tämä säännös ole perusteltu

sillä perusteella, että asiakirjojen antamisesta aiheutuisi hoidon antajalle erityistä vaivaa. Mainittu tuomioistuin huomauttaa, että myös unionin lainsäätäjät on ottanut huomioon rekisterinpitäjän taloudelliset intressit: maksutta voidaan pyytää vain ensimmäistä jäljennöstä tiedoista; kaikista muista rekisteröidyn pyytämistä jäljennöksistä voidaan yleisen tietosuoja-asetuksen 15 artiklan 3 kohdan toisen virkkeen mukaan periä hallinnollisiin kustannuksiin perustuva kohtuullinen maksu.

Kolmas ennakkoratkaisukysymys

- 21 DW vaatii oikeussuojaa vaatimukselleen siitä, että hänelle on annettava jäljennös kaikista häntä koskevista potilasasiakirjoista, eli jäljennös hänen sekä BGB:n 630f §:ssä että potilaiden oikeuksien soveltamisesta rajatylittävässä terveydenhuollossa 9.3.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/24/EU 3 artiklan m alakohdassa tarkoitetuista ”potilasasiakirjoistaan”.
- 22 Yleisen tietosuoja-asetuksen 15 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetty voi koskea tätä vaatimusta vain siltä osin kuin potilasasiakirjat sisältävät kantajan henkilötietoja.
- 23 Asiassa on riidanalaista, mikä on yleisen tietosuoja-asetuksen 15 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetyn velvollisuuden, joka koskee jäljennöksen antamista käsitellyistä henkilötiedoista, sisältö ja ulottuvuus, ja Bundesverwaltungsgericht (liittovaltion ylin hallintotuomioistuin, Itävalta) on jo esittänyt tästä ennakkoratkaisupyyntöä, jonka käsittely on kesken (välipäätös 9.8.2021, asia C-487/21). Tällä kysymyksellä on merkitystä asiassa annettavan ratkaisun kannalta, jos DW:n vaatimusta ei ole hylättävä jo ensimmäisessä ja toisessa ennakkoratkaisukysymyksessä tarkoitettujen seikkojen perusteella.
- 24 Yhtäältä voidaan tulkita, että yleisen tietosuoja-asetuksen 15 artiklan 3 kohdassa säädetään tosin oikeudesta saada jäljennös tiedoista, joihin on oikeus kyseisen asetuksen 15 artiklan 1 kohdan nojalla, mutta ei lähtökohtaista oikeutta jäljennökseen tietyistä asiakirjoista tai kaikista käsitellyistä yksittäisistä tiedoista. Mahdollisesti jäsennellyn yhteenvedon antaminen käsitellyistä tiedoista voisi täyttää kyseisen asetuksen johdanto-osan 63 perustelukappaleen ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetun tiedonsaantioikeuden tavoitteen, jona on mahdollistaa se, että rekisteröity pysyy perillä henkilötietojensa käsittelystä ja voi tarkistaa sen lainmukaisuuden, jopa paremmin kuin kaikkien, mahdollisesti turhien yksittäisten tietojen jäljennöksen antaminen rekisteröidyn käyttöön. Tämän näkemyksen mukaan rekisterinpitäjällä yleisen tietosuoja-asetuksen 15 artiklan 3 kohdan ensimmäisen virkkeen nojalla oleva velvollisuus ei voi olla niin laaja, että rekisterinpitäjän on annettava kaikki asiakirjat, jotka sisältävät jonkin henkilötiedon – esimerkiksi rekisteröidyn nimen –, jäljennöksenä rekisteröidyn käyttöön. Tätä tulkintaa tukee myös unionin tuomioistuimen 17.7.2014 antama tuomio YS ym. (C- 141/12 ja C- 372/12, EU:C:2014:2081, 45, 59 ja 60 kohta).

- 25 Toisaalta voidaan tulkita, että rekisterinpitäjän on annettava rekisteröidylle yleisen tietosuojasetuksen 15 artiklan 3 kohdan ensimmäisen virkkeen nojalla jäljennöksenä lähtökohtaisesti kaikki rekisterinpitäjän käsittelemät henkilötiedot sellaisena kuin ne ovat rekisterinpitäjän hallussa. Potilaalle olisi siten annettava jäljennös kaikista häntä koskevista potilasasiakirjoista, jotka sisältävät hänen henkilötietojaan. Yhteenvedo tiedoista ei riittäisi.
- 26 Tämä tulkinta perustuu tulkintaan, jonka mukaan rekisteröidyn oikeus jäljennökseen on yleisen tietosuojasetuksen 15 artiklan 1 kohdassa säädettyyn tiedonsaantioikeuteen nähden oma oikeutensa ja – kun otetaan huomioon säännöksen rakenne – siten oikeus jäljennökseen ei rajoitu ainoastaan tietoihin, jotka rekisteröidyllä on oikeus saada kyseisen asetuksen 15 artiklan 1 kohdan nojalla. Yleisen tietosuojasetuksen johdanto-osan 63 perustelukappaleessa mainittuihin avoimuutta ja tietojen käsittelyn lainmukaisuuden tarkistamisen mahdollistamista koskeviin tavoitteisiin ei päästä samalla tavalla pelkällä tiivistelmällä tai yhteenvedolla siitä, mitä henkilötietoja on käsitelty. Tämän tulkinnan mukaan unionin tuomioistuimen 17.7.2014 antamaa tuomiota YS ym. (C- 141/12 ja C- 372/12, EU:C:2014:2081), joka koskee direktiivin 95/46 12 artiklan a alakohdan tulkintaa, ei voida ottaa huomioon, koska kyseisessä direktiivin 95/46 säännöksessä ei säädetty oikeudesta jäljennökseen.

TYÖASIAN